

Linna remontissa - onneksi

Vaikka onkin tukevaa tekoa, täytyy Heidenstrauchin kauppiaspalatsia remontoida aina silloin tällöin. Meneillään oleva perusteellinen korjaustyö tähtää jo Suomen tasavallan satavuotisjuhliin.

Vuodesta 1919 alkaen järjestetty tasavallan presidentin itsenäisyyspäivän vastaanotto on peruttu muutaman kerran erinäisistä syistä. Kerran aikaisemmin se on siirretty linnan remontin takia, silloin Finlandia-taloon. Ja nyt koitti toinen siirto - onneksi!

Olisi kiva tietää, kuka ehdotti alun perin jääkiakkokaupunki Tamberetta juhlapaikaksi. Hieno Tampere-talo on iso. Sitä mainostetaan jopa Pohjoismaiden suurimmaksi konsertti- ja kongressikeskukseksi. Tiedä häntä. Ainakin yksi superlatiivi sopii taloon. Siellä on kaikista konserttitaloista surkein narikka. Se on ahdettu pesän perille. Ei pääse tiskille eikä ulos.

Täytyy tunnustaa, että onhan niitä kättelyitä tullut töllötettyä. Nyt se jäi vähemmälle. Keskeytyin konserttiin. Juhlakansalla näytti olevan jonkinlaiset käsiohjelmat, mutta julkisuuteen oli annettu ohjelmasta hyvin niukasti tietoa. Etukäteen sopi odottaa, että ohjelma koostuisi jostakin kansallisesti tärkeästä ja vähäsen paikallisesta

Niinhan se meni. Runoilija Jenni Haukio lienee valinnut esitettävät tekstit. Potpurista puuttui ainoastaan jokin ikivihreä rockkansan teksti, vaikkapa tamperelaistuneelta Juicelta. Leidit lauloivat hyvin, miehistä en mene takuuseen. Duvemålan Kristinana loistanut Maria Ylipää julistautui haastattelussa Soili Isotalon vannoutuneeksi faniksi.

Aiemmin on paljon puhuttu juhlien tarjoiluita. Suomen kielessä jotkut asiat menevät päälaelleen. Maukkaita hiukopaloja ovat vaikkapa karjalan piirakat munavoilla, leipä juustolla ja jälkiruokia leivokset mansikoilla ja kahvi kermalla. Tampereella oli asiat käännetty oikein päin. Tarjottiin mm. silakkaa palttoonnapilla. Hyvä näin!

Tamperelaisten ei lopulta sallittu ottaa kaikkea mahdollista irti kohdalleen sattuneesta tilaisuudesta. Mustaamakkaraa ei hyväksytty ruokalistalle. Tosin mainio professorimme Esko Valtaoja väitti saaneensa varman vinkin, että tätä herkkua hillon kera saisi tiskin alta.

Silmiin pisti myös, että TV-kuvissa ei vilahtanut ollenkaan alkoholilaseja. Ilolientä tietysti tarjoihtiin, mutta sopii hyvin tällaiseen perheohjelmaan tyyliin, ettei sitä ylistellä. Samppanjakin oli vaihdettu tavalliseksi kuohuviiniksi ja olut kohotettu salonkikelpaiseksi.

Tilaisuudesta huokui telkkarinkin kautta poikkeuksellinen rentous. Luulen, että eniten tunnelman syntymistä avitti Eila-mummi, karismaattinen näyttelijä Eila Roine, joka vastaili veikeästi niin tambereeksi kuin turuksikin.

Pikkuruinen anarkistiryhmä yritti häiritä juhlia. Näiden mielenosoitusten käsikirjoitushan menee niin, että huligaanit metelöivät ja yrittävät ärsyttää poliisiväkeä. Poliisi tietysti vähän provosoituu, kukapa ei, vaikka Manu sellaisen kielsikin. Seuraa kiihtyvä kierre. Poliisi koventaa keinoja, ja huligaanit vastaavat särkemällä eteensä sattuvia esineitä ja näyteikkunoita. Näin saadaan poliisi näyttämään rähäkän aiheuttajalta.

Suomessa ja muissa Pohjoismaissa rauhalliset ja harjaantuneet poliisit vastaavat järjestyksen valvonnasta. Ei ole tarvis käyttää puolikoulutettuja puolisotilaallisia harrastelijoita pysyineen kuten esimerkiksi jenkeissä. Meidän mielenosoituksemme jäävät tämän takia hyttysen ininäksi suuren maailman vastaaviin verrattuna - onneksi.

pajen